

ת"פ 10433/07/14 - מדינת ישראל נגד נייר חדרה בע"מ, נתן שטל, משה ישראל שריר, גדעון ליברמן

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 10433-07-14 מדינת ישראל נ' נייר חדרה בע"מ ואח' 25 נובמבר 2015

לפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. נייר חדרה בע"מ
2. נתן שטל
3. משה ישראל שריר
4. גדעון ליברמן

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד כץ ועו"ד בוסידן

ב"כ הנאשמים: עו"ד אריה ניגר ועו"ד שלו בראנץ

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בנוגע לנאשמים 2-4 - ללא הרשעה

1. הנאשמים הודו בביצוע עבירות שעניינן זיהום מים, ניהול עסק ללא רישיון, פעולה בניגוד לצו הרשאה מגבלותיו וסייגיו, והנאשמת מס' 1 הורשעה בעבירה נוספת שעניינה אי חובת טיהור על ידי מפעיל.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת מס' 1 עוסקת בייצור מוצרי נייר ומחזור פסולת נייר, הנאשם מס' 2, היה אחראי לטיפול תפעולי במתקן השפכים אצל הנאשמת מס' 1, הנאשם מס' 3 היה מנהל פיתוח וטכנולוגיה והנאשם מס' 4 היה מנהל חטיבת הפיתוח והתשתיות וסמנכ"ל תפעול. ביום 14.11.01 או בסמוך לכך ניתן רישיון עסק בתנאים לנאשמת מס' 1 ובין היתר קבלת צו הרשאה להזרמה למיכלים, נטילת דיגומים ובדיקות מעבדה לשפכים. בתנאים ברישיון עסק נקבע כי עד ליום 1.8.03 על הנאשמת מס' 1 לעמוד באיכויות שפורטו שם. בהתאם לכתב האישום החל מחודש ינואר 2010 ולמשך 3 חודשים החלה נאשמת מס' 1 להפעיל בשטחה מכונה חדשה שנקראה מכונה 8, דבר שהגביר את כמות השפכים של הנאשמת מס' 1. בתקופה הנ"ל הובא לידיעת נאשמים 1-4 חשש לזיהום נחל חדרה. ביום 11.8.10 או בסמוך לכך התנה לנאשמת מס' 1 הרשאה להזרמת קולחין לנחל חדרה. ביום 11.7.11 ניתן צו הרשאה נוסף להזרמת קולחין לנחל חדרה. האישום מתייחס לחודשים אפריל

עמוד 1

2010 שזה מועד הפעלתו המלאה של מתקן 8 ועד לחודש נובמבר 2011, כאשר במהלך תקופה זו הזרימו הנאשמים שלא כדין שפכים לנחל חדרה, תוך חריגה מאיכות הקולחין המותרת. כתב האישום מתייחס לסיורים שנערכו במקום ולבדיקות ודיגומים שנלקחו במועדים שונים.

3. בישיבה שהתקיימה בפניי ביום 1.7.15 הודו הנאשמים מיד בכל המיוחס להם בכתב האישום. ובאותו מעמד ולבקשת ב"כ הנאשמים הרשעתי את הנאשמת מס' 1 בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום, ובנוגע לנאשמים 2-4 קבעתי כי הם ביצעו את העבירות. הנאשמים 2-4 הופנו לקבלת תסקירים משירות המבחן וכפי שאפרט בהמשך התקבלו תסקירים שהמליצו על אי הרשעתם.

4. בטיעוניו לעונש של ב"כ המאשימה, הן בכתב והן בעל פה, התייחס ב"כ המאשימה לעבירות שבביצועם הודו הנאשמים, לתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם מס' 3 שהציג לקצינת המבחן מסמך מטעם נאשמת מס' 1 בנוגע לחשש לפיטוריו באם יורשע בתיק. ב"כ המאשימה טען גם בעל פה בנוגע למסמך זה. עוד נטען שמתחם הנאשם בנוגע לכל הנאשמים כולל הרשעתם בדין ובנוגע לקנסות נטען שבנוגע לנאשמת מס' 1 המתחם הוא קנס הנע בין 300,000-500,000 ₪ והתחייבות כספית כפולה, ובנוגע לנאשמים 2-4 נטען שהמתחם הוא קנס הנע בין 20,000-80,000 ₪ והתחייבות כספית כפולה. ב"כ המאשימה התייחס לעבירות לפי חוק המים ולענישה המקובלת לפי חוק זה. עוד נטען שהיה על הנאשמים להקפיד על שמירה על סטנדרטים על ביצוע מדידות שוטפות לנחל חדרה, וזאת בעקבות שפיכה ישירה לנחל. נטען בנוגע לתפקידו של כל אחד ואחד של הנאשמים, להתראה לשימוע שנשלחה עוד ביום 30.1.11, לחלוקת האחריות בין הנאשמים. עוד נטען אם יש מקום לאבחן בין הנאשמים ונכתב שנראה שאין מקום לעשות כן כאשר האחד היה צריך לאותת ולחפש פתרון טכנולוגי, השני היה צריך לפקח ולבקר תוך מתן ועזרה למציאת פתרון טכנולוגי, והשלישי אחז בידו סוג של פתרון שהיה כרוך בהגדלת כמות המים הנחוצה לתהליך אך לא עשה דבר בעניין. עוד נטען כי הנאשם מס' 4 היה האוטוריטה הניהולית שהייתה אמורה לרכז את פניות העובדים.

ב"כ המאשימה טען שיש להשתמש באמצעי של הימנעות מהרשעה אך ורק במקרים יוצאי דופן שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה. ב"כ המאשימה התייחס לפסיקה של בתי משפט שונים בעניין זה לתיקון 113 לחוק העונשין, והוסיף כי הטלת אחריות המנהלים מבטאת את רצון המחוקק. ב"כ המאשימה טען שלאחר שעייין בתסקירים השונים שהוגשו בענייניהם של נאשמים 2 ו-4 לא עולה כל נזק ממשי צפוי מהקביעה שהם יורשעו, ואין כל חשש לתפקידם. עוד נטען כי נאשמים אלה קרובים לגיל פרישה וכולם נמצאים בתפקידים בכירים, ומנגד עומדת חומרת העבירה. בנוגע לנאשם 3 התייחס ב"כ המאשימה כאמור למסמך שניתן לקצינת המבחן על ידי נאשמת מס' 1.

ב"כ המאשימה התייחס לערכים המוגנים שנפגעו, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כולל פסיקה רלוונטית, וביקש להימנע מאימוץ המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשמים ענישה בהתאם למתחמים שצוינו על ידו. בנוגע לנאשמת מס' 1 עתר ב"כ המאשימה להטיל קנס בסך של 350,000 ₪, ובנוגע ליתר הנאשמים עתר להטיל קנס בסך של 50,000 ₪. אם כי בסוף טיעוניו בכתב בסעיף 52, טען תחילה ב"כ המאשימה, שעל נאשם 4 יש להטיל קנס ברף העליון של המתחם, ואילו על נאשמים 2 ו-3 ברף הנמוך של המתחם. לחילופין, טען ב"כ המאשימה, שאם בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן בנוגע לאי הרשעת נאשמים 2-4 הוא עתר להטלת של"צ בהיקף העולה על 200 שעות והפנה לפסיקה מתאימה.

ב"כ המאשימה הגיש בין היתר רשימת אסמכתאות לעניין הערך המוגן בפסיקה נרחבת.

4. ב"כ הנאשמים ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בנוגע לכל אחד משלושת הנאשמים. הסנגור התייחס לתיקים רבים בהם נמחקו נאשמים בתיקי איכות הסביבה ולתיקים נוספים אליהם הגיעו במסגרת הסדרים למה שהוא מבקש בתיק זה.

לדברי הסנגור, הפגיעה בנאשמים אינה רק בתעסוקה אלא גם בשיקום והוסיף שעצם ניהול ההליך בפניי פגע בתדמיתם ובדימויים העצמי של הנאשמים כאשר כל חייהם עמלו קשות כדי להגיע למעמד הגבוה אליו הגיעו.

הסנגור טען שהנאשמים מלאי האשמה עצמית וזאת להבדיל מנאשמים בתיקים אחרים המפנים את יהביהם כלפי אחרים. הסנגור התייחס לנסיבות ביצוע העבירות שנבעו מהפעלת מכונה שכונתה "מכונה 8" שהובילה לכתב אישום זה. הסנגור התייחס בתסקירי שירות המבחן למצבם האישי והמשפחתי של הנאשמים ולנסיבות חייהם ועבודות, לפרסים שזכו בחייהם ולפרס שזכתה בו הנאשמת 1. עוד נטען כי הנאשמים עבדו רבות בכדי לשמור על איכות הסביבה ומאז ביצוע העבירות ועד היום הושקעו כספים רבים בכדי להימנע מחזרה על מעשים כדוגמת אלה שפורטו בכתב האישום.

הסנגור התנגד למתחם העונש שצוין על ידי ב"כ המאשימה וטען שבנוגע לנאשמת 1 מתחם העונש נע בין 80-250 אלף ₪ ובנוגע לנאשמים האחרים הפנה הסנגור לפסקי דין דומים בהם הוטלו קנסות בסך של 10,000 ₪ ואף למטה מכך.

הסנגור התייחס לפגיעה הצפויה בשיקום הנאשמים על אף ששניים מהם קרובים לגיל פרישה והוא התייחס לנסיבות ביצוע העבירה המאפשרות ויתור על ההרשעה.

5. שמעתי את הנאשמים, כל אחד בתורו. הנאשם 2 דיבר על הרקע שלו בתור חקלאי, על לימודיו האקדמאיים, על עבודתו והפרס של מפעל חיים שקיבל. הנאשם דיבר על כך שהוא מודע לכך שעשה טעות ודיבר על הפגיעה הצפויה לעתידו באם יורשע בתיק זה. הנאשם 3 דיבר גם הוא על עבודתו, הן אצל הנאשמת 1 והן במקומות אחרים, והוא דיבר על מכונה 8 ועל הקושי בהפעלתה ועל הטיפול בשפכים במיוחד בעומס המוגבר בעקבות אותה הפעלה.

הנאשם 4 הסביר את האופן בו נגרמו העבירות בתיק זה, הקושי שבהפעלת המכונה והדרכים למניעת הישנות העבירות בעתיד. עוד דובר אודות מיליוני השקלים שהושקעו בנאשמת 1 מאז ביצוע העבירות ועד היום והחל משנת 2011 לא מבוצעות עוד עבירות בתחום זה.

6. סוגיית ההימנעות מהרשעה נידונה בבית המשפט העליון בתיקים רבים כאשר הנשיא שמגר התייחס לכך עוד לפני כשלושה עשורים ברע"פ 432/85 **גדעון רומנו נ' מדינת ישראל** שם נכתב בין היתר שלאחר שנאשם מודה בעובדות כתב האישום, הכלל הוא שיש להרשיע ורק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מההרשעה לבין חומרת העבירה, נוקט בית המשפט לעתים בחלופה של אי הרשעה.

כעשור לאחר מכן, ניתן פסק הדין המנחה בסוגיית אי ההרשעה ע"י כב' השופטת דורנר וזאת בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**. בפסק דין זה כתבה כב' השופטת דורנר שהימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: האחד, שעל ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני הוא שסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים.

7. קיימים אינטרסים שונים בסוגיית אי הרשעה כאשר האינטרס הציבורי מחייב הרשעה ומולו קיים עניינו האישי של הנאשם. עברם של כל הנאשמים הוא לא רק נקי אלא מפואר. נאשמים 2-4 ניהלו אורח חיים נורמטיבי וניהול ההליך המשפטי בעניינם היווה למעשה מפגש ראשון שלהם עם בית המשפט. שמעתי את שלושת הנאשמים שכל אחד דיבר מן הלב החוצה ושוכנעתי שכל אחד מהם למד את הלקח, הפנים את הטעויות והסיכוי שישבו ויבצע טעויות דומות הוא לא קיים. מאז ביצוע העבירות בשנים 2010-2011 עברה הנאשמת 1 כברת דרך ושוכנעתי שאכן הושקעו כספים רבים בכדי להימנע מביצוע עבירות כאלה בעתיד.

8. בעניינם של נאשמים 2-4 הוגשו תסקירים מטעם שירות המבחן:

נאשם 2: התסקיר התייחס לגילו, למצבו המשפחתי, לעברו הנקי, להתייחסותו לביצוע העבירות ולנסיבות ביצוע העבירות. קצינת המבחן התרשמה שמדובר באדם מתפקד שביצוע העבירות איננו מאפיין את התנהלותו ולא את מהלך חייו. עוד נכתב שהנאשם מכיר באחריותו לביצוע העבירה הנידונה והביע נכונות לבצע צו של"צ וגם בפני הסכים נאשם זה כמו גם יתר הנאשמים לבצע עבודות של"צ. בסוף התסקיר המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף 150 שעות שיהווה עבורו עונש חינוכי ואת עבודות השל"צ יבצע במרכז יום לקשיש בפרדס חנה בעבודות תחזוקה. קצינת המבחן המליצה להימנע מהרשעת הנאשם בין היתר מאחר ומדובר בעבירה ראשונה ויחידה עליה קיבל אחריות והוא מוכן לשאת בתוצאותיה, ובעיקר בכדי שלא לפגוע בעתידו.

נאשם 3: נאשם זה הוא הצעיר מבין הנאשמים והוא משמש כמנהל פיתוח סביבה ורגולציה. קצינת המבחן התייחסה למצבו האישי והמשפחתי כולל מצבה הרפואי של אמו, ולפטירת אביו עוד לפני כ-7 שנים. התסקיר מתייחס ללימודיו האקדמאיים, לעברו הנקי, לקבלת האחריות על מעשיו, לניהול אורח חיים תקין ולחשש מפני פיטורין באם יורשע בתיק זה.

קצינת המבחן התייחסה למסמך שקיבל הנאשם מטעם הנאשמת 1 בנוגע לחשש לפיטוריו. אינני נוח עם מסמך שנותן נאשם אחד לנאשם אחר ושיש בו כדי לסייע במשפטו ואולם הנאשם 3 לא היה יכול לקבל מסמך מכל גורם אחר, מאחר והוא עובד אצל הנאשמת 1.

שוכנעתי שאין מדובר במסמך סתמי אלא במסמך שיש בו כדי לשקף נכונה את הסיכון הנובע לנאשם זה באם יורשע.

בסוף התסקיר המליצה קצינת המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 150 שעות ועל הימנעות מהרשעתו בכדי

שלא לחבל בסיכויי התפתחותו המקצועיים. את עבודות השל"צ יבצע הנאשם במסגרת ויצו אחוזת ילדים כעוזר מדריך.

הנאשם 4: התסקיר התייחס למצבו האישי והמשפחתי, ללימודיו האקדמאיים, לשירותו הצבאי, לקבלת האחריות המלאי על מעשיו, לבושה שהוא חש מעצם ניהול ההליך הנוכחי. קצינת המבחן המליצה גם בעניינו להטיל צו של"צ בהיקף 150 שעות ולהימנע מהרשעתו, בין היתר מאחר ומדובר בעבירה יחידה וראשונה, לקבלת האחריות עליה ולהשלכות האפשריות של ההרשעה על עבודתו בתחום ההנדסה, תחום בו השקיע ולמד לאורך שנים וכן שלא לפגוע בעתידו המקצועי והאישי.

9. עבירות על דיני איכות הסביבה פוגעות בזכות לאיכות חיים ולהנאה מהטבע והן עלולות לגרום נזקים לטבע לדורות הבאים. אוצרות הטבע הם נחלת הכלל ופגיעה בטבע וזיהומו פוגעות בכלל האוכלוסייה. על כן יש לדאוג לשמירה על משאבי הטבע, שהם מוגבלים מטבעם. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנ"ל היא בינונית.

10. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את הפגיעה בערכים המוגנים, את הפסיקה הנוהגת, הן זו שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה, הן זו שהוגשה ע"י ב"כ הנאשמים והן פסיקה אחרת המוכרת לבימ"ש. עוד לקחתי בחשבון את היעדר התכנון לביצוע העבירות ואת היקלעות הנאשמים למצב שהביא אותם לביצוע העבירות כתוצאה מהפעלת מכונה חדשה, היא מכונה 8 כאשר שוכנעתי שהנאשמים עשו מאמצים בכדי להימנע מביצוע העבירות. לקחתי עוד בחשבון שאחריותם של הנאשמים 2-4 היא בשל מעמדם אצל הנאשמת 1 ואילו אחריותה של הנאשמת 1 היא גדולה יותר.

הנאשמת 1 הורשעה בהסכמתה והמחלוקת היא אם יש מקום להימנע מהרשעת הנאשמים 2-4. בקביעת מתחם העונש לקחתי בחשבון את הנזק שנגרם וזה שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות, וכן לקחתי בחשבון שביצוע העבירות הופסק עוד בשנת 2011 וכל הנאשמים עשו מאמצים כבירים בכדי להפסיק את ביצוע העבירות ולמנוע את המשך ביצוע. לקחתי עוד בחשבון את הסיבות שהביאו לביצוע העבירות וכן את כל יתר התנאים שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין והגעתי למסקנה שמתחם העונש ההולם את מעשה הנאשמת 1 הוא קנס הנע בין 100 אלף ₪ ועד 300 אלף ₪ והתחייבות כספית כפולה. בנוגע לנאשמים 2-4 מתחם העונש ההולם את מעשיהם הוא קנס או פיצוי בסכום הנע בין 10,000 ₪ ועד 20,000 ₪.

11. בנוגע לעונש בתוך המתחם לקחתי בחשבון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה וביניהן הפגיעה של העונש בנאשמים לרבות בשל גילם ומעמדם, הפגיעה של העונש במשפחות הנאשמים, הנזקים שנגרמו לנאשמים כתוצאה מביצוע העבירות ומעצם ניהול ההליך פלילי נגדם לראשונה בחייהם ולנטילת האחריות המלאה על מעשיהם. שלושת הנאשמים דיברו בפניי ושוכנעתי שהם מבינים את האיסור שבמעשיהם וכי מדובר בחרטה כנה ואמיתית ושהסיכוי שישבו ויבצעו עבירות כאלה הוא לא קיים. לקחתי בחשבון את המאמצים הגדולים שהושקעו בכדי למנוע הישנות עבירות כאלה בעתיד ובכדי לתקן את התקלה שגרמה לעבירות מעצם הפעלת מכונה 8. לקחתי בחשבון את השכלתם של הנאשמים, את שירותם הצבאי המלא, את תרומתם הן לחברה שבה עבדו והן לאיכות הסביבה משך שנים רבות של עבודה קשה. עוד לקחתי בחשבון את עברם הנקי לחלוטין של הנאשמים.

12. לאחר שקבעתי את מתחמי הענישה ההולמים יש להחליט בנוגע לסוגיית הרשעת הנאשמים 2-4. שוכנעתי שבעניינם של שלושת נאשמים אלה הרשעתם עלולה לפגוע בעתידם המקצועי גם אם שניים מהנאשמים קרובים לגיל פרישה. הנאשמים השקיעו שנים רבות מחייהם בכדי להגיע אל המעמד אליו הגיעו ובין היתר דאגו לשמור על איכות הסביבה. אין למנוע מאדם סיכוי תעסוקתי עתידי גם אם הוא מגיע לגיל פרישה. שוכנעתי ששיקומם של הנאשמים עלול להיפגע באם יורשעו בדין ושוכנעתי שסיכוי העסקתם בעתיד עלולים להיפגע באופן משמעותי באם הם יורשעו. בכך הגעתי למסקנה שהתנאי של פגיעה בשיקום הנאשמים התקיים בסוגיית אי הרשעתם.
13. בנוגע לתנאי הנוסף שעניינו סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשר ויתור על ההרשעה - הנאשמים הודו בביצוע העבירות על דיני איכות הסביבה. שוכנעתי שהעבירות בוצעו בשל הפעלת מכונה חדשה שהותקנה במפעל ושוכנעתי שהנאשמים התריעו בפני המשרד להגנת הסביבה אודות הפגיעה באיכות הסביבה כתוצאה מהפעלת המכונה. עוד שוכנעתי שלא ניתן היה להימנע מהמשך ביצוע העבירה באופן מידי לאחר גלויה, ומדובר בתהליך ארוך שהנאשמים החלו בו ועובדה שבשנת 2011 הופסקה ההפרה. שוכנעתי עוד שהושקעו מאמצים ע"י כל הנאשמים לשם הימנעות מהישנות העבירות ומאז סיום ביצוע העבירות ועד היום חלפו להן כ-4 שנים, דהיינו זמן רב חלף מאז סיום ביצוען ועד לגזירת דינם. הנאשמים הודו מיד בכל המיוחס להם ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר ואני רואה בהודאתם כהבנה מלאה לאיסור שבמעשיהם, כפי שקבעתי לעיל. שוכנעתי שסוג העבירות שבביצוען הודו הנאשמים ונסיבות ביצוען במקרה זה מאפשר ויתור על הרשעתם.
14. מסקנתי היא שהתנאים שנקבעו ע"י בימ"ש העליון בסוגיית הימנעות מהרשעה התמלאו במקרה שלפניי, על כן אני קובע שנאשמים 2-4 לא יורשעו.
15. בתחומי הענישה שצוינו על ידי לעיל בנוגע לנאשמים 2-4 יהיו פיצוי ולא קנס וזאת מאחר ומסקנתי היא שאין להרשיעם.
16. ב"כ המאשימה עתר להטיל על נאשמים 2-4 קנס כספי והתחייבות כספית. שירות המבחן הוסיף מרכיב ענישה נוסף שהוא עבודות של"צ בהיקף 150 שעות על כל אחד מהם. ב"כ המאשימה עתר בטיעונו החלופי להעלות את שעות השל"צ למינימום של 200 שעות. אינני מקבל טיעון זה שהרי גם עבודה של 150 שעות היא עבודה מרובה, במיוחד באותם מקומות עליהם הצביעו קצינות המבחן, שהרי מדובר בעבודה ציבורית שיש לה השלכה חברתית חשובה ביותר. מרכיב ענישה זה של עבודות של"צ לא התבקש ע"י המאשימה והוספתו מחזקת את מסקנתי שאין להרשיע נאשמים אלה.
17. סוף דבר, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, הגעתי למסקנה שהתקיימו התנאים בעניינם של הנאשמים 2-4 להימנעות מהרשעתם. בנוגע לנאשמת 1, שהורשעה בדיון הקודם, הגעתי למסקנה שקנס במחצית המתחם שהוצע על ידי יהיה עונש נכון וצודק בעניינה וזאת בתוספת התחייבות כספית.
18. אני דן את הנאשמים לעונשים אלה:

נאשמת 1:

קנס על סך 200,000 ₪ אשר ישולם עד לא יאוחר מיום 1.1.16. הקנס ישולם לטובת הקרן לשמירת ניקיון באמצעות שובר שישלח ע"י המאשימה לב"כ הנאשמים.

התחייבות כספית על סך 400,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה דומה תוך 3 שנים מהיום. ההתחייבות תיחתם ע"י הנאשם 3 ובא כוחו יאשר את חתימתו כמי שמוסמך לחתום בשם הנאשמת 1, ללא צורך בחותמת חברה.

נאשם 2 - ללא הרשעה:

פיצוי על סך 10,000 ₪ לטובת הקרן לשמירת ניקיון. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים ע"ס 2,000 ₪ כל אחד החל מיום 1.1.16 ובכל ראשון לכל חודש אחריו וזאת באמצעות שוברים שישלחו ע"י המאשימה לב"כ הנאשמים.

התחייבות כספית ע"ס 20,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה דומה תוך שנה מהיום. ההתחייבות תיחתם תוך שבעה ימים מהיום.

נאשם 3 - ללא הרשעה:

פיצוי על סך 10,000 ₪ לטובת הקרן לשמירת ניקיון. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים ע"ס 2,000 ₪ כל אחד החל מיום 1.1.16 ובכל ראשון לכל חודש אחריו וזאת באמצעות שוברים שישלחו ע"י המאשימה לב"כ הנאשמים.

התחייבות כספית ע"ס 20,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה דומה תוך שנה מהיום. ההתחייבות תיחתם תוך שבעה ימים מהיום.

נאשם 4 - ללא הרשעה:

פיצוי על סך 12,000 ₪ לטובת הקרן לשמירת ניקיון. הפיצוי ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים ע"ס 2,000 ₪ כל אחד החל מיום 1.1.16 ובכל ראשון לכל חודש אחריו וזאת באמצעות שוברים שישלחו ע"י המאשימה לב"כ הנאשמים.

התחייבות כספית ע"ס 24,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה דומה תוך שנה מהיום. ההתחייבות תיחתם תוך שבעה ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה והודעה היום י"ג כסלו תשע"ו, 25/11/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר זאיד פלאח, שופט

הוקלדעלידיניצןקישון